

Arrest

nr. 105.887 van 25 juni 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats:X

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 24 juni 2013 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 21 juni 2013 van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding houdende een terugdrijving.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 juni 2013 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 juni 2013 om 11.30uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Meral KALIN, die loco advocaat Mireille SANGWA POMBO verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat Marco Dubois, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekende partij komt op 21 juni 2013 met vlucht SN359 vanuit Luanda aan op de luchthaven te Zaventem.

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 21 juni 2013, op basis van de vaststellingen die werden gedaan door de met grenscontrole belaste politiediensten, de beslissing tot teruggrijving, aan verzoekende partij ter kennis gebracht op dezelfde dag. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motvering luidt als volgt:

“Op 21/08/2013 om 8:14 uur, is bij grensdoorlaatpost (...), Luchthaven Zaventem,

[...]

werd door ondergetekende, [...] de heer / mevrouw :

(...)

Nationaliteit ANGOLA

[...]

Komend uit Luanda /4 de Fevereiro (Angola) met SN359 (...) in kennis gesteld van het feit dat hem/haar de toegang wordt geweigerd krachtens artikel 3, eerste lid of artikel 6 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende redenen :

[...]

*x (A) Niet in het bezit van een geldig reisdocument/geldige reisdocumenten (art. 3, eerste lid, 1°/2°)
HET DOOR BETROKKE NE GEBRUIKTE REISDOCUMENT WORDT VAN VALSHEID BETICHT EN
WORDT GERECHTELIJK IN BESLAG GENOMEN.*

BETROKKE NE BESCHIKT DUS NIET MEER OVER ENIG GELDIG REISDOCUMENT.

Dossiernummer (...)

-Document paspoort van ANGOLA met nummer (...), afgifte te Luanda, geldig van 18/10/2012 tot 18/10/2022 op naam van S.E.L., °20/10/1979 en met foto van betrokkene

Vervalsing: op pagina 9 van het paspoort heeft er een stempel gestaan, deze is verwijderd en er is een visumsticker van Dem Rep Congo over gekleefd. Wij kunnen besluiten dat het om een vervalst paspoort gaat.

-Document: Schengenvisum van BELGIE met nummer (...), type C , 1 binnenkomst voor periode van 14 dagen, geldig van 20/06/2013 tot 19/07/2013, afgifte te Luanda op 10/06/2013 op naam van S.E.A. en met foto van betrokkene

Vervalsing: Vermits het Schengenvisum is aangevraagd op basis van het paspoort van Angola kunnen bij besluiten dat het om een frauduleus verkregen visum gaat.

X (B) In het bezit van een vals/nagemaakt/vervalst reisdocument (art.3, eerste lid, 1°/2°)

Zie A

X (C) Niet in het bezit van een geldig visum of een geldige verblijfsvergunning (art. 3, eerste lid, 1°/2°)

Zie A

X (D) In het bezit van een vals/nagemaakt/vervalst visum of een valse/nagemaakte/vervalste verblijfsvergunning (art.3, eerste lid, 1°/2°)

Zie A

X (E) Niet in het bezit van documenten waaruit het doel en de omstandigheden van het verblijf blijken (art. 3, eerste lid, 2°, juncto art. 6)

[...].”

Op dezelfde dag neemt de gemachtigde van de staatssecretaris tevens de beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats.

2. Over de rechtspleging

2.1 Waar verzoekende partij vraagt om het ingestelde beroep te behandelen in de Franse taal dient erop te worden gewezen dat het gebruik van de talen in de rechtspleging niet ter vrije keuze staat van de partijen maar op dwingende wijze geregeld wordt door artikel 39/14 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Dit artikel luidt als volgt:

.Behoudens wanneer de taal van de procedure is bepaald overeenkomstig artikel 51/4, worden de beroepen behandeld in de taal die de diensten waarvan de werking het ganse land bestrijkt krachtens

de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken, moeten gebruiken in hun binnendiensten.

Indien die wetgeving het gebruik van een bepaalde taal niet voorschrijft, geschiedt de behandeling in de taal van de akte waarbij de zaak bij de Raad werd ingediend."

2.2 Artikel 39/14 van de Vreemdelingenwet omvat een regeling die gelijkaardig is aan wat voorzien is in artikel 53 van wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973. Uit de voorbereidende werken van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (*Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 107) blijkt dat aangezien de regeling inzake het taalgebruik voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen naadloos aansluit bij die welke thans geldt voor de Raad van State deze regelingen op dezelfde wijze dienen te worden geïnterpreteerd. De bepaling dat de beroepen behandeld dienen te worden in de taal die de diensten waarvan de werking het hele land bestrijkt krachtens de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken moeten gebruiken in hun binnendiensten verplicht de Raad van State, en bijgevolg ook de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, voor zijn arresten gebruik te maken van de taal van de akte waarvan de vernietiging gevorderd wordt. De bestuurshandelingen waarvan de vernietiging gevorderd wordt zijn immers steeds afkomstig van overheden die onderworpen zijn aan de wetgeving op het gebruik van talen in bestuurszaken (*Les Nouvelles*, v^o Droit administratif, tome VI, Brussel, Bruylant, 1975, p. 737, randnrs. 2249-2250). Gelet op het voorgaande en het feit dat de bestreden beslissingen door het bestuur, conform de bepalingen van de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken, werd genomen in het Nederlands dient de Nederlandse taal als proceduretaal door de Raad te worden gehanteerd.

Indien de verzoekende partij reeds een vordering tot schorsing heeft ingediend en indien de tenuitvoerlegging van de verwijderings- of terugnrijvingsmaatregel imminent wordt, dan kan de verzoekende partij binnen de voorwaarden gesteld in artikel 39/85 van de Vreemdelingenwet een vordering tot het bevelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid van voorlopige maatregelen indienen. In dit geval is ook de dwanguitvoering van deze maatregel van rechtswege geschorst overeenkomstig het bepaalde in artikel 39/85, derde lid van de Vreemdelingenwet.

In casu is de verzoekende partij van haar vrijheid beroofd met het oog op haar terugnrijving. Ze maakt aldus het voorwerp uit van een terugnrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is. De vordering is *prima facie* tijdig ingesteld. Het beroep is derhalve van rechtswege schorsend.

3. Over de ontvankelijkheid van de vordering

Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat wat de beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats betreft, moet worden geduïd dat deze beslissing, overeenkomstig artikel 71, tweede lid van de Vreemdelingenwet, enkel aanvechtbaar is bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van de plaats waar verzoekende partij werd aangetroffen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bijgevolg zonder rechtsmacht om kennis te nemen van het eventueel verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van deze beslissing.

4. Over de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

4.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, § 1, eerste lid van het PR RvV bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

4.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

In casu is de verzoekende partij van haar vrijheid beroofd met het oog op haar teruggedrijving. Ze maakt aldus het voorwerp uit van een teruggedrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is. Het staat dus vast dat de schorsing van de tenuitvoerlegging volgens de gewone schorsingsprocedure te laat zal komen en derhalve niet effectief zal zijn.

Het uiterst dringend karakter wordt niet betwist door de verwerende partij.

Aan de eerste cumulatieve voorwaarde is bijgevolg voldaan.

4.3. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

4.3.1 Overeenkomstig het voormelde artikel 39/82, § 2 van de Vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Onder "middel" wordt begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).

Opdat een middel ernstig zou zijn, volstaat het dat het op het eerste gezicht, en gelet op de toedracht van de zaak, ontvankelijk en gegrond zou kunnen worden verklaard en derhalve kan leiden tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

4.3.2. Verzoekende partij voert als ernstige middelen de schending aan van artikel 9 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de substantiële vormvoorwaarden, het zorgvuldigheidsbeginsel, manifeste appreciatiefout en machtsmisbruik.

Verzoekende partij betoogt dat de zogenaamde sticker een visum is afgeleverd door de autoriteiten van Congo. Zij stelt dat, alhoewel Congo een buurland is van Angola je over een visum dient te beschikken bij de grensovergang naar Congo. Zij betwist dat het paspoort vervalst is. Bovendien heeft de Belgische vertegenwoordiger in Angola de echtheid geverifieerd van het paspoort alvorens een visum toe te kennen. Het kan slechts een stempel geweest zijn afgeleverd bij de grensovergang naar of komende van Congo.

4.3.3. De Raad merkt op dat de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 voorzien dat de beslissingen van de besturen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de motivering de juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn.

Deze uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip "*afdoende*" zoals vervat in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing duidelijk de determinerende motieven aangeeft op grond waarvan deze is genomen. Zo wordt in de bestreden beslissing, met verwijzing naar artikel 3, eerste lid, 1° en 2° van de Vreemdelingenwet, immers geduid dat het gebruikte reisdocument van valsheid wordt beticht en gerechtelijk in beslag genomen.

De motiveringen van de bestreden beslissing is op het eerste gezicht pertinent en draagkrachtig en laten verzoekende partij toe om met kennis van zaken haar rechtsmiddelen aan te wenden. Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 wordt *prima facie* niet aangetoond.

Waar verzoekende partij betwist dat het paspoort vervalst is voert zij de schending aan van de materiële motiveringsplicht, die *in casu* dient onderzocht te worden in het raam van de toepassing van artikel 3 van de Vreemdelingenwet.

De *in casu* relevante bepalingen van artikel 3 van de Vreemdelingenwet luiden als volgt:

“Behoudens de in een internationaal verdrag of in de wet bepaalde afwijkingen, kan door de met de grenscontrole belaste overheden worden teruggedreven, de vreemdeling die zich in een van de volgende gevallen bevindt:

1° wanneer hij aangetroffen wordt in de luchthaventransitzone zonder in het bezit te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

2° wanneer hij het Rijk poogt binnen te komen zonder in het bezit te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

3° wanneer hij, zo nodig, geen documenten kan overleggen ter staving van het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden;

[...]”

De bestreden beslissing steunt allereerst op de vaststelling dat verzoekende partij wordt aangetroffen zonder in het bezit te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten of poogt het Rijk binnen te komen zonder in het bezit te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten en vervolgens op de vaststelling dat zij geen documenten kan overleggen ter staving van het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden. Hiertoe wordt gemotiveerd dat haar paspoort vervalst is aangezien er op pagina 9 een stempel heeft gestaan die is verwijderd. Ook het Schengenvisum, aangevraagd op basis van het vervalst paspoort, is aldus frauduleus verkregen. Waar verzoekende partij de vervalsing betwist en wijst op de verplichting over een visum te beschikken voor de grensovergang met Congo, doet zij geen afbreuk aan de vaststelling dat er een stempel was aangebracht die uit het paspoort is verwijderd. Ook het betoog dat de stempel waarschijnlijk is aangebracht tijdens de grensovergang komende van of naar Congo biedt geen verklaring voor de vaststelling dat de stempel is verwijderd.

Op het eerste zicht toont verzoekende partij met haar uiteenzetting niet aan dat de vaststelling dat het paspoort vervalst is kennelijk onredelijk is. Zij weerlegt het motief betreffende de vervalsing niet door het ontkennen van de vervalsing, beperkt tot een louter betoog. Ook het feit dat de Belgische ambassade haar paspoort niet als een vervalst stuk heeft opgemerkt, doet geen afbreuk aan de vaststellingen gedaan door de met controle belaste grensautoriteiten in de luchthaven.

Waar verzoekende partij vervolgens betoogt dat voldoende passende documentatie heeft voorgelegd waaruit het doel en de omstandigheden van het verblijf blijkt, richt zij zich in het middel tegen een subsidiair motief. Het determinerend motief van de beslissing is immers gelegen in de vaststelling dat haar paspoort vervalst is. Het feit dat de beslissing is aangevuld met een subsidiair motief, tast op zich niet de pertinentie van het ene determinerende motief aan. Overigens dient de Raad op te merken dat verzoekende partij geen stuk in bijlage van het verzoekschrift heeft gevoegd aan de hand van de welke zij een hotelreservatie zou aantonen.

Verzoekende partij toont *prima facie* geen schending aan van de materiële motiveringsplicht. Evenmin is machtsmisbruik of een manifeste appreciatiefout aangetoond.

4.3.4. Zij toont op het eerste gezicht ook niet aan dat verweerder de bestreden beslissingen niet zorgvuldig zou hebben voorbereid of geen rekening zou gehouden hebben met de verklaringen die zij aflegde op het ogenblik dat zij poogde het Schengengrondgebied te betreden, zodat *prima facie* ook niet kan besloten worden dat het zorgvuldigheidsbeginsel of enig ander beginsel van behoorlijk bestuur miskend werd.

4.3.5. Verzoekende partij toont met haar uiteenzetting op het eerste gezicht evenmin een schending aan van artikel 9 van de Vreemdelingenwet.

Het middel is *prima facie* niet ernstig.

Dienvolgens is niet voldaan aan één van de drie cumulatieve voorwaarden om tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid over te gaan zoals opgelegd in de artikelen 39/82, § 2 van de Vreemdelingenwet en artikel 43, § 1 van het PR RvV. Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen.

5. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing

over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijventwintig juni tweeduizend dertien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. J. VERMEERSCH,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. VERMEERSCH

N. MOONEN